

Original Article

Investigating the Relationship Between Future Time Perspective and the Incentives for Childbearing with the Marriage Attitude and the Attitude Toward Childbearing

Shirin Naghibsadat¹, Mohammad Rostami¹✉

1. Department of Counseling, Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Kurdistan, Sanandaj, Iran.

Received: 2024/10/14

Revised: 2025/06/10

Accepted: 2025/06/3

Doi: [10.48308/JFR.2025.237232.1834](https://doi.org/10.48308/JFR.2025.237232.1834)

Highlights

- The aim of the present study was to investigate the ability of future time perspective and childbearing incentives in predicting marriage attitude and attitude toward childbearing among the youth.
- The findings showed that the interaction effect between childbearing incentives and future time perspective is significant, and the predictive power of these two variables in combination and interaction is far greater than the power of each individually (R^2 increased from 14.1% and 27.9% to 59.7%).
- The results indicated that childbearing incentives and future time perspective significantly predict marriage attitude and attitude toward childbearing among married university students, but these findings do not hold for single students, and these incentives do not appear sufficient for their marriage and childbearing decisions.

Extended Abstract

Introduction: The family has long been recognized as the oldest and most fundamental social institution in human history. While perspectives on this institution vary across cultures, marriage is widely considered a cultural prerequisite for establishing familial unity (Fiskin & Sari, 2021). In contemporary societies, family formation and childbearing processes pose critical social challenges. Within this framework, attitudes toward marriage and childbearing are understood as individuals overarching beliefs and emotional dispositions regarding romantic relationships, as well as their preferences, desires, and psychological and physiological preparedness for parenthood (Mills, Begall, Mencarini, & Tanturri, 2008; Riggio & Weiser, 2008; Lazinski & Ehrenberg, 2024). Iran is among the countries that have witnessed a significant decline in total fertility rates over recent decades. Statistical data reveal a drop from 6.9 children per woman in 1984 to 1.65 in 2021 (Alijanzadeh, Bahrami, Jafari, Noori, Miri, Joftyar, & Alimoradi, 2023). Comparable trends and concerns have prompted studies in other countries to assess the effectiveness of pro-natalist policies. These investigations highlight the influence of guaranteed income schemes on individuals' motivation to have children (Seraj Shirvan, Moradi, & Latifnejad, 2024). McDonald (2000) posits that comprehensive policy packages—including financial aid, cash benefits, and service provisions by the government—can mitigate the economic burdens of childrearing. Lyu and Huang (2016) emphasize that young adults must make pivotal developmental choices concerning education, employment, family life, marriage, and childbearing. These decisions are substantially shaped by their Future Time Perspective (FTP), a key construct in temporal psychology. FTP refers to an individual's cognitive orientation toward the past, present, and future, influencing how they perceive and plan for long-term goals (Wu, Zhou, Zhao, Qiu, & Guo, 2019). To the best of our

knowledge, the present study is among the few empirical investigations in this domain. The findings from this study have the potential to inform both families and public or private institutions involved in fertility-related policymaking. The primary objective of this study was to examine the predictive roles of Future Time Perspective (FTP) and childbearing incentives in shaping young adults' attitudes toward marriage and childbearing.

Methodology: This applied study employed a descriptive-correlational design with a predictive orientation. The research population consisted of 401 female university students, both married and unmarried, enrolled in various universities across Kurdistan Province. This study was conducted in four phases. In the first phase, the target population was identified, specifically female university students residing in Kurdistan Province. The second phase involved the distribution of questionnaires, conducted both face-to-face and electronically through platforms such as social media, text messaging, and email. In the third phase, completed questionnaires were collected, and data were entered into SPSS-22 software. The fourth and final phase involved statistical data analysis and the preparation of the final report.

The instruments utilized in this study to collect the data were the Marriage Attitude Scale (MAS), the Attitude Toward Fertility and Childbearing (ATFC) Questionnaire, the Future Time Perspective Scale for Adolescents and Young Adults (FTPS-AYA), and the Attitude Toward Government's Childbearing Incentives Scale (ATGCIS).

Findings: Table 1 presents the descriptive statistics for the research variables, including childbearing incentives, attitudes toward marriage, attitudes toward childbearing, and future time perspective:

Table 1. Descriptive statistics for research variables

Variable	Mean	Standard Deviation	Skewness	Kurtosis	1	2	3	4
1. Childbearing Incentives	15.26	5.57	-0.019	-0.758	1			
2. Attitude Toward Childbearing	61.56	10.33	0.141	-0.561	**0.312	1		
3. Attitude Toward Marriage	58.02	3.48	0.042	0.972	**0.199	**0.137	1	
4. Future Time Perspective	85.123	11.32	0.234	0.525	**0.136	**0.176	**0.218	1

* $P < 0.05$; ** $P < 0.01$

The data from this study showed that the standardized regression coefficients (β) were 0.321 for married participants, 0.219 for single participants, and 0.149 for the total sample. As the significance levels for these coefficients were greater than 0.05, the data indicated that these coefficients differed significantly from zero, thereby supporting the research hypothesis. Moreover, the coefficient of determination (R^2) revealed that the predictor variables—childbearing incentives and future time perspective—significantly explained the variances in attitudes toward marriage and childbearing among married participants ($F = 12.656$, $p < 0.001$, $R^2 = 0.943$). In contrast, the predictive power of these variables was not statistically significant among single participants ($F = 6.142$, $p < 0.001$, $R^2 = 0.055$). Moreover, the interaction effect between childbearing incentives and future time perspective was found to be statistically significant. Specifically, when this interaction was included in the model (Model 2), the predictive power increased markedly compared to when each variable was examined independently (Model 1), with R^2 rising from 0.141 and 0.279 to 0.597.

Discussion and Conclusion: The present study investigated whether Future Time Perspective (FTP) and childbearing incentives could predict young people's attitudes toward marriage and childbearing. The results revealed that the combined effect of childbearing incentives and FTP accounted for 59.7% of the variance in attitudes toward marriage and childbearing. This indicated that the joint predictive power of these two variables, particularly when considered in interaction, was substantially greater than when assessed independently. Moreover, the findings demonstrated that R^2 (coefficient of determination) for the predictor variables was statistically significant among the married participants. This suggested that future time perspective and childbearing incentives were effective predictors of attitudes toward marriage and childbearing in this group. However, this predictive relationship was not observed among single participants. In other words, future time perspective and childbearing incentives did not significantly

predict attitudes toward marriage and childbearing among unmarried university students. A critical issue concerning future time perspective is the role of government intervention. In many countries, there is a notable absence of a coherent and comprehensive strategy to support marriage, family formation, and fertility among young people. Promoting family formation and increasing fertility rates are essential steps for managing and stabilizing demographic trends. The experiences of countries such as the United States and Denmark offer illustrative examples, as both have implemented long-term, integrated policy measures that show promise in addressing demographic challenges (Rontos, 2015). Consistent with the present study's findings on the predictive role of childbearing incentives, previous studies have shown that government-provided incentives significantly influence families' decisions regarding childbearing (Ghaffari & Motaghi, 2021). Similarly, Nasrabad and Bastani (2021) found that the implementation and extension of maternity leave policies provide couples with greater opportunities to consider parenthood. In addition to policy incentives, economic stability must be ensured by governments and supported by targeted programs and policy interventions. Consequently, the implementation of robust, multi-dimensional strategies—including comprehensive and nationally accessible incentives, alongside the development of programs by healthcare professionals aimed at increasing public trust and marital satisfaction—can play a crucial role in facilitating and encouraging childbearing (Alijanzadeh et al., 2023).

The present study was conducted with several limitations. For instance, this study was conducted exclusively within Kurdistan Province and focused solely on young female university students. As such, caution should be exercised when attempting to generalize the findings to broader populations. Overall, the findings highlighted the urgent need to raise awareness among youth, particularly university students, about the social consequences and long-term implications of declining marriage and fertility rates. Key recommendations include fostering cultural awareness, creating supportive environments that encourage participation in national fertility monitoring programs, and facilitating access to marriage. Additional strategies involve promoting public discourse and organizing national and international workshops and conferences. These initiatives should aim to enhance communication between couples, strengthen parent-child relationships, and promote mutual understanding of individual needs. Ultimately, such comprehensive efforts may increase young people's interest in marriage and childbearing while deepening their appreciation of the broader significance of these issues.

Keywords: Attitude toward Childbearing, Future Time Perspective, Incentives for Childbearing, Marriage Attitude.

How to cite: Naghibalsadate,S and Rostami,M . (2025). Investigating the relationship between future time perspective and the Incentives for Childbearing with the Marriage Attitude and the Attitude toward Childbearing. *Journal of Family Research*, 21(3), 31-50. doi: 10.48308/jfr.2025.237232.1834

✉Corresponding Author Email Address: mo.rostami@uok.ac.ir

Copyright: © 2025 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the creative commons attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

مقاله پژوهشی

بررسی رابطه بین چشم‌انداز آینده و مشوق‌های فرزندآوری با نگرش به ازدواج و نگرش به فرزندآوری

شیرین نقیب‌السادات[✉]، محمد رستمی^۱

۱. گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

پذیرش مقاله: ۱۴۰۴/۰۳/۲۳

دریافت نسخه اصلاح‌شده: ۱۴۰۴/۰۳/۲۰

دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۷/۲۳

DOI:10.48308/JFR.2025.237232.1834

نکات برجسته:

- هدف پژوهش حاضر بررسی توان چشم‌انداز آینده و مشوق‌های فرزندآوری در پیش‌بینی نگرش به ازدواج و نگرش به فرزندآوری در جوانان بود.
- یافته‌ها نشان داد که اثر تعامل بین مشوق‌های فرزندآوری و چشم‌انداز آینده معنی‌دار است و توان پیش‌بینی این دو متغیر در حالت ترکیب و تعامل با هم، به مراتب بیشتر از توان هر یک از آن‌ها به تنهایی است (R^2 از ۱۴/۱٪ و ۲۷/۹٪ به ۵۹/۷٪ افزایش یافت).
- نتایج نشان داد که مشوق‌های فرزندآوری و چشم‌انداز آینده در میان دانشجویان متأهل به‌طور معناداری نگرش به ازدواج و فرزندآوری را پیش‌بینی می‌کنند، اما این یافته‌ها در میان دانشجویان مجرد صادق نیست و این مشوق‌ها برای ازدواج و فرزندآوری آنان کافی به نظر نمی‌رسد.

چکیده: هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین چشم‌انداز آینده و مشوق‌های فرزندآوری با نگرش به ازدواج و فرزندآوری جوانان استان کردستان بود. این پژوهش جزء تحقیقات کاربردی با روش توصیفی – همبستگی از نوع پیش‌بینی و جامعه آماری آن شامل کلیه دانشجویان دانشگاه‌های سطح استان کردستان در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ است که از این جامعه، تعداد ۴۰۱ نفر با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها در این پژوهش از مقیاس نگرش به فرزندآوری (ATFC)، پرسشنامه نگرش به ازدواج (MAS)، پرسشنامه مشوق‌های فرزندآوری (ATGCIS) و پرسشنامه چشم‌انداز زمانی آینده برای نوجوانان و بزرگسالان جوان (FTPS-AYA) استفاده شد. تحلیل داده‌ها نیز با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ صورت گرفت. یافته‌های این پژوهش نشان داد که چشم‌انداز آینده ($R^2 = 14/1$ و $F = 61/995$, $p < 0/01$) و مشوق‌های فرزندآوری ($R^2 = 27/9$ و $F = 77/859$, $p < 0/01$) به‌طور معناداری نگرش به ازدواج و نگرش به فرزندآوری را پیش‌بینی می‌کنند. یافته‌های پژوهش حاضر بر نقش چشم‌انداز آینده و مشوق‌های فرزندآوری در پیش‌بینی نگرش به ازدواج و نگرش به فرزندآوری در جوانان تأکید دارند.

کلیدواژه‌ها: نگرش به فرزندآوری، نگرش به ازدواج، مشوق‌های فرزندآوری، چشم‌انداز زمانی آینده.

استناد به این مقاله: نقیب‌الساداتی، ش. و رستمی، م. (۱۴۰۴). بررسی رابطه بین چشم‌انداز آینده و مشوق‌های فرزندآوری با نگرش به ازدواج و نگرش به فرزندآوری. خانواده‌پژوهی، ۲۱(۳)، ۳۱-۵۰. doi: 10.48308/jfr.2025.237232.1834

مقدمه

قدیمی‌ترین و کوچک‌ترین ساختار اجتماعی انسان در طول تاریخ نهاد اجتماعی خانواده بوده است. اگرچه ممکن است در سراسر جهان نظرات متفاوتی درباره نهاد خانواده وجود داشته باشد؛ اما ازدواج به‌عنوان یک ضرورت فرهنگی برای ایجاد وحدت در خانواده تلقی می‌شود (فیسکین و ساری^۱، ۲۰۲۱). بدون توجه به مقوله‌ی دین یا فرهنگ، در تمامی کشورهای جهان بیشتر از ۸۰ درصد از افراد بالای ۵۰ سال ازدواج کرده‌اند (بلک کاتنر^۲، ۲۰۲۰). البته باید در نظر داشت که الگوهای ازدواج در هر جامعه متناسب با شرایط آن جامعه متغیر است (حسینی، ۱۴۰۱). ازدواج نقش بسیار موثری در زندگی افراد دارد (اوترو، ولز، چن، براون، کانلی، لونسون و فردریکسون^۳، ۲۰۲۰). به‌طوری که ازدواج می‌تواند معنایی برای زندگی اشخاص باشد (گروور و هلیول^۴، ۲۰۱۹). رابطه زناشویی حاصل از ازدواج یک رابطه بین‌فردی مهم و منبعی پایدار برای حمایت اجتماعی در میان بزرگسالان است (اوترو و همکاران، ۲۰۲۰). ازدواج‌های پایدار و رضایت‌بخش، پایه و اساسی برای بررسی رفاه و انسجام جوامع در طول زمان و فرهنگ‌های متفاوت به‌شمار می‌آید. ازدواج را می‌توان به عنوان یکی از مهم‌ترین و ماندگارترین روابط بین‌فردی معرفی کرد (گلدفارب و ترودل^۵، ۲۰۱۹).

ازدواج پیوندی است که از طریق یک رابطه طولانی مدت با دو شریک ایجاد می‌شود و می‌تواند برای هدایت زندگی افراد حیاتی باشد. افراد تصمیم می‌گیرند با دلایل مختلف از جمله عشق، تمایل به تحقق انتظارات، شادی، جذابیت فیزیکی، معاشرت و اشتیاق به فرزندآوری ازدواج کنند (کارانداسف^۶، ۲۰۱۹). تشکیل خانواده و فرزندآوری چالشی مهم برای جوامع معاصر است. تمایل پایین جوانان به ایجاد پیوند زناشویی ممکن است علاوه بر تأثیرگذاری بر زمینه‌های بهداشتی و اقتصادی، منجر به کاهش ارزش‌های اخلاقی یا اعتقادات آنها و فرسایش ساختار اجتماعی و فرهنگی جامعه شود (فیسکین و ساری، ۲۰۲۱). دیدگاه جوانان به عنوان وارث و حافظ میراث فرهنگی برای جلوگیری از گسست اجتماعی بسیار ضروری است (اکباس، سوروچو، کوراوغلو و اوزتورک^۷، ۲۰۱۹). تغییر در افکار عمومی درباره ازدواج و فرزندآوری، پیامدهای مهمی در عرصه سیاست دارد (ساسلر و شوئن^۸، ۱۹۹۹). در جوامع مدرن امروزی، جوانان کمتر به ازدواج علاقه و توجه نشان می‌دهند (کانتیکین و کلندوراسی^۹، ۲۰۲۴). از این رو، توجه به ارزش‌ها و نگرش‌های جوانان بسیار مهم شمرده می‌شود (کاظمی، ۱۳۸۹).

الیس، سیشل، یگر، دی‌ماتیا و دی‌جیوزپه^{۱۰} (۱۹۸۹) پیشگام برجسته کردن اهمیت باورها و نگرش‌های افراد در روابط زناشویی بودند (الیس و همکاران، ۱۹۸۹). لازاروس^{۱۱} (۱۹۸۵) در کتاب "افسانه‌های ازدواج" به بررسی باورها و نگرش‌های افراد در مورد ازدواج پرداخته است (لازاروس، ۱۹۸۵). بسیاری از افراد با باورهای غیرمنطقی در مورد ازدواج به مراکز مشاوره و روان‌شناسی مراجعه می‌کنند. به نظر می‌رسد که دانشجویان بیشتر از سایر افراد به دنبال مشاوره گرفتن در این حوزه هستند (موزیک، برند و دیویس^{۱۲}، ۲۰۱۲). مطالعات بسیاری به بررسی باورها و نگرش‌های دانشجویان درباره ازدواج پرداخته‌اند؛ نتایج نشان داد که باورها و نگرش‌های دانشجویان می‌تواند بر روابط آنها تأثیر بگذارد. افرادی که باورهای مثبت نسبت به ازدواج دارند، سطح بالاتری از خودکارآمدی در رابطه را از خود نشان می‌دهند (صادقیان، قاسمی و مدینشات^{۱۳}، ۲۰۲۵).

نگرش به ازدواج و فرزندآوری به‌عنوان اعتقادات و احساسات کلی فرد در ارتباط با روابط عاشقانه، تمایل و ترجیح افراد به داشتن فرزند و تصمیم برای فرزنددار شدن به لحاظ فیزیولوژیکی و روانی تعریف می‌شود

(میلز، بیگال، منکارینی و تانتوری^{۱۴}، ۲۰۰۸؛ ریجو و ویزر^{۱۵}، ۲۰۰۸؛ لازینسکی و ارنبرگ^{۱۶}، ۲۰۲۴). آمارها نشان می‌دهد که نرخ باروری کل^{۱۷} (TFR) در جهان کمتر از ۱/۲ است (چن، سوئی، لیو، لیو و هوانگ^{۱۸}، ۲۰۱۹). نرخ باروری یک معیار مهم جمعیتی است که بر رشد اقتصادی، آرایش نیروی کار و بقای سیستم‌های سلامت و بازنشستگی تاثیر می‌گذارد (چی^{۱۹}، ۲۰۲۵). ایران جزء کشورهایی به حساب می‌آید که در دهه‌های گذشته با افت شدیدی در میزان و نرخ باروری کل مواجه شده و براساس آمار در سه دهه گذشته این نرخ از ۶/۹ کودک در سال ۱۹۸۴ به ۱/۶۵ کودک در سال ۲۰۲۱ کاهش پیدا کرده است (علیجان‌زاده، بهرامی، جعفری، نوری، میری، جوفتیار و علی‌مرادی^{۲۰}، ۲۰۲۳).

در ایران به دلیل کاهش نرخ باروری و افزایش امید به زندگی پیش‌بینی می‌شود جمعیت سالمند از کمتر از ۱۰ درصد در سال ۱۳۹۴ به بیش از ۳۰ درصد در دهه‌های آتی افزایش یابد (فتحی^{۲۱}، ۲۰۲۰). علاوه بر کاهش نرخ باروری، احتمال داشتن دو یا چند فرزند در ۲۰ سال گذشته کاهش یافته است. این مسئله به شدت تحت تاثیر عوامل اقتصاد و اجتماعی است که در آن تمایل به داشتن فرزند دوم کمتر از تمایل به داشتن فرزند اول است (علیجان‌زاده و همکاران، ۲۰۲۳). با توجه به کاهش چشمگیر فرزندآوری و افزایش سن جمعیت، قانون حمایت از خانواده و جوانان جمعیت در تاریخ ۹ مهر ۱۳۹۰ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید و در این قانون مشوق‌هایی برای تشویق به فرزندآوری در نظر گرفته شد (مرکز آمار ایران^{۲۲}، ۲۰۲۱). داده‌های مشابه از بسیاری از کشورها نشان می‌دهد که پیری جمعیت جهان باعث افزایش نرخ بیماری و کندی قابل توجهی در اقتصاد و کاهش کارایی جهانی می‌شود (شوم و نیوسام^{۲۳}، ۲۰۱۶).

تحقیقات نشان داده است که تک فرزندی نه به عنوان یک الگوی مورد انتظار و خواسته ذهنی افراد و خانواده‌ها، بلکه عمدتاً متأثر از شرایط اقتصادی- اجتماعی است. به همین جهت، سیاست‌گذاری‌های کلان در زمینه برطرف کردن دغدغه‌ها و دشواری‌های فرزندآوری به‌ویژه در عرصه فرصت‌های شغلی و اقتصادی برای محقق کردن پتانسیل‌های امیدوارکننده جایگزینی باروری در بین افراد و خانواده‌ها ضروری و اجتناب‌ناپذیر است (فروتن و بیژنی^{۲۴}، ۱۳۹۹).

در سایر نقاط جهان نیز مطالعاتی در خصوص ارزیابی تأثیر سیاست‌های تشویقی باروری انجام شده است که نشان داده‌اند چگونه یک برنامه درآمدی تضمین شده می‌تواند بر انگیزه فرزندآوری اشخاص تاثیر بگذارد (سراج شیروان و همکاران^{۲۵}، ۲۰۲۴). مک‌دونالد^{۲۶} (۲۰۰۰) استدلال می‌کند که بسته‌ای از مزایای مالی، نقدی و خدماتی که ممکن است توسط دولت طراحی شود تا هزینه‌های تربیت فرزندان را برای والدین کاهش دهد؛ و می‌تواند بر انگیزه‌ی فرزندآوری تاثیرگذار باشد (مک‌دونالد، ۲۰۰۰). هرچند که مطمئناً تنها عامل موثر بسته‌های تشویقی کمک هزینه فرزندآوری نیست اما این بسته‌های تشویقی می‌توانند بر باروری تاثیر بگذارند (سیمانین^{۲۷}، ۲۰۲۵). تجزیه و تحلیل مدل‌ها نشان می‌دهد که سیاست‌های تشویقی باروری (افزایش سهم واقعی بیمه بارداری، منافع مادران و هزینه‌های آموزش عمومی) می‌تواند نرخ باروری در بلندمدت را افزایش دهد (هی و یانگ^{۲۸}، ۲۰۲۴). لیو و هوانگ^{۲۹} (۲۰۱۶) بر این باورند که جوانان تصمیمات مهمی در مورد وظایف رشدی در امور آموزشی، شغلی و خانوادگی، ازدواج و فرزندآوری باید اتخاذ نمایند که تحت تاثیر چشم‌انداز آینده^{۳۰} (FTP) آنان قرار دارد (لیو و هوانگ، ۲۰۱۶).

چشم‌انداز آینده یکی از مفاهیم جدیدی است که در دهه‌های اخیر در ادبیات روان‌شناسی شناختی و شخصیت پدیدار شده و توجه بسیاری از محققین را به خود جلب کرده است (زیمباردو و بوید^{۲۱}، ۲۰۰۸). چشم‌انداز آینده بخش مهمی از روان‌شناسی زمان است که اشاره به نوعی سبک شناختی از نحوه ارتباط با مفاهیم روان‌شناختی گذشته، حال و آینده دارد (وو، ژو، ژائو، کیو، و گو^{۲۲}، ۲۰۱۹). این نظریه بیان می‌کند که افراد جهت‌گیری شناختی نسبت به زمان دارند و این منجر به ویژگی‌های شخصیتی خاصی در آنان می‌شود (مورو، کاستلا، سوتوکا، استون، والرو، و گوما آی-فریکسنیت^{۲۳}، ۲۰۱۵). در حالی که برخی از افکار، احساسات و رفتارهای مربوط به آینده توسط محیط تعیین می‌شوند، سایر افکار، احساسات و رفتارها در طول زمان نسبتاً ثابت هستند (لیو و هوانگ، ۲۰۱۶).

کویچ، کانفر، بیتس، رودولف^{۲۴} (۲۰۱۸) استدلال کردند که چشم‌انداز آینده از دو جنبه با ویژگی‌های شخصیتی و عاطفی متفاوت است: اول، بیشتر ویژگی‌های شخصیتی به عنوان تفاوت‌های فردی در تمایلات رفتاری در موقعیت‌ها تعریف می‌شوند، در حالی که چشم‌انداز آینده به خودی خود درباره تفاوت‌های فردی در رفتار نیست و بیشتر اشاره به تفاوت‌های فردی در جهت‌گیری‌های شناختی دارد. دوم، تفاوت‌های فردی در ویژگی‌های عاطفی عموماً به تفاوت در احساسات و واکنش به آن احساسات اشاره دارد، اما به تفاوت در درک آینده اشاره نمی‌کند (کویچ و همکاران، ۲۰۱۸). بنابراین، چشم‌انداز آینده یک سازه چند بعدی، خود زمینه‌ساز، انعطاف‌پذیر، شناختی و انگیزشی است (بارنت، ملوگین و هراندز^{۲۵}، ۲۰۲۰). تصویر افراد از آینده خود، پایه و اساس هدف‌گذاری و برنامه‌ریزی برای آینده را تشکیل می‌دهد. چشم‌انداز آینده تنها به افکار فرد در مورد آینده اشاره نمی‌کند، بلکه شامل رفتارها، انگیزه‌ها، نگرش‌ها و احساسات فرد در مورد آینده و مسائل مربوط به امور شغلی، آموزشی و خانوادگی نیز می‌شود که بر زندگی آنها در بزرگسالی تأثیر می‌گذارد (لیو و هوانگ، ۲۰۱۶).

جمعیت و مسائل مربوط به آن از جمله مسائل چندبعدی و پیچیده جوامع انسانی است که هم از عوامل اقتصادی، اجتماعی - فرهنگی و سیاسی اثر می‌پذیرد و هم بر خود آنها نیز تأثیرگذار است (حسینی و بگی، ۱۳۹۱). تشکیل خانواده و فرزندآوری چالشی مهم برای جوامع معاصر به حساب می‌آید (فیسکین و ساری، ۲۰۲۱). در سال‌های اخیر کاهش باروری در ایران به یکی از مشکلات جمعیتی تبدیل شده که مورد توجه سیاست‌گذاران قرار گرفته است (علی‌دوستی، ادهمی و کاظمی‌پور، ۱۴۰۰). همچنین تغییرات ارزشی و نگرشی به وجودآمده در جامعه ایران در طول چند دهه گذشته، تأثیر زیادی بر تصمیم‌ها و کنش‌های باروری افراد و خانواده‌ها، به ویژه زنان، گذاشته است (حسینی و بگی، ۱۳۹۱). براساس دانش ما مطالعه حاضر جز معدود مطالعاتی است که در این حوزه صورت می‌گیرد. نتایج این پژوهش می‌تواند برای خانواده‌ها و ارگان‌های دولتی و خصوصی که با سیاست‌گذاری در عرصه فرزندآوری مرتبط‌اند؛ مفید و کاربردی باشد. به‌طور کلی، یافته‌های این پژوهش می‌تواند در طراحی برنامه‌های آینده، به مؤسسه‌ای که با ازدواج جوانان سروکار دارند، کمک نماید. با توجه به مطالب بیان شده در خصوص بررسی چشم‌انداز آینده، نگرش به ازدواج، نگرش به فرزندآوری و نقش مشوق‌های فرزندآوری؛ هدف پژوهش حاضر بررسی توان چشم‌انداز آینده و مشوق‌های فرزندآوری در پیش‌بینی نگرش به ازدواج و نگرش به فرزندآوری در جوانان بود.

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

این پژوهش جزء تحقیقات کاربردی با روش توصیفی - همبستگی از نوع پیش‌بینی بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه دانشجویان دختر (متأهل/مجرد) دانشگاه‌های سطح استان کردستان بودند. برای تعیین حجم نمونه از قانون کلی گرین ($n=50+8k$) در برآورد حجم نمونه استفاده شد (گرین^{۳۶}، ۱۹۹۱). با در نظر گرفتن ۱۹ متغیر (۴ متغیر اصلی با ۱۵ خرده مقیاس) (k) حداقل حجم نمونه ۲۰۲ نفر برآورد و با احتساب احتمال ۲۰ درصدی ریزش، حجم نهایی ۴۰۱ نمونه از بین دانشجویان دختر دانشگاه‌های سطح استان کردستان به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شد. مهمترین ملاک‌های انتخاب نمونه شامل این موارد بود: دانشجویان دختر (مجرد/متأهل) متعهد به رعایت رازداری، قرار داشتن در محدوده‌ی سنی ۱۸ تا ۳۵ سال و اعلام رضایت آگاهانه برای شرکت در پژوهش. بر همین اساس در ۴۰۱ نفر انتخابی، ۱۳۴ نفر متأهل (۳۳/۴ درصد) و ۲۶۷ نفر مجرد (۶۶/۶ درصد)؛ مقطع تحصیلی ۲۵۵ نفر کارشناسی (۶۳/۶ درصد)، ۱۲۲ نفر ارشد (۳۰/۴ درصد) و ۲۴ نفر دکتری (۰/۶ درصد)؛ محل تحصیل ۲۴۳ نفر دانشگاه کردستان (۶۰/۶ درصد) و ۱۵۸ نفر دانشگاه پیام‌نور (۳۹/۴ درصد) بودند. همچنین ۲۱ ساله‌ها بیشترین درصد و کمترین درصد از بین نمونه‌ها را ۱۸ ساله‌ها به خود اختصاص دادند.

ابزارهای پژوهش

الف) پرسشنامه نگرش به ازدواج^{۳۷} (MAS) توسط براتن و روز^{۳۸} در سال (۱۹۹۸) با ۲۳ آیتم و ۴ خرده مقیاس تهیه شده است. شیوه نمره‌گذاری این پرسشنامه بر اساس طیف لیکرتی چهار درجه‌ای از کاملاً موافقم: ۱ تا کاملاً مخالفم: ۴ انجام و آیتم‌های شماره ۱، ۳، ۵، ۸، ۱۲، ۱۶، ۱۹ و ۲۳ آن به شکل معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. کمترین نمره این پرسشنامه ۲۳ و بیشترین آن ۹۲ است. نمرات بالا نشان دهنده نگرش مثبت‌تر به امر ازدواج است. میزان آلفای کرونباخ محاسبه شده برای این پرسشنامه ۰/۸۴ بوده است (براتن و روزن، ۱۹۹۸). در ایران این پرسشنامه توسط نیلفروشان و نویدیان و عابدی (۱۳۹۲) مورد بررسی قرار گرفته است. میزان آلفای کرونباخ محاسبه شده و همچنین ضریب بازآزمایی برای کل پرسشنامه به ترتیب ۰/۷۷ و ۰/۹۱ گزارش شد. روایی همگرای پرسشنامه نگرش به ازدواج با استفاده از پرسشنامه انتظار از ازدواج که همبستگی بین آن‌ها ۰/۴۳ بدست آمد، مورد بررسی و تأیید قرار گرفت (نیلفروشان و همکاران، ۱۳۹۲).

ب) پرسشنامه نگرش به فرزندآوری^{۳۹} (ATFC) توسط سودربرگ، لوندگرن، کریستنسون و هیلدینگسون^{۴۰} (۲۰۱۳) با ۲۷ آیتم و ۳ خرده مقیاس تهیه شده است. شیوه نمره‌گذاری این پرسشنامه بر اساس طیف لیکرتی پنج درجه‌ای از ۱: کاملاً مخالفم تا ۵: کاملاً موافقم انجام می‌شود. میزان آلفای کرونباخ محاسبه شده برای این پرسشنامه در دامنه ۰/۸۵ تا ۰/۹۰ قرار دارد (سودربرگ و همکاران، ۲۰۱۳). در ایران ویژگی‌های روان‌سنجی این مقیاس توسط کردزنگنه و محمدیان (۱۳۹۸) مورد بررسی قرار گرفته و نسخه فارسی نهایی مقیاس از ۲۰ آیتم و ۴ عامل تشکیل شده است. میزان آلفای کرونباخ محاسبه شده برای کل

پرسشنامه ۰/۸۸ به‌دست آمد. همچنین، ضریب همبستگی درون خوشه‌ای هر آیت‌م با نمره کل پرسشنامه ۰/۸۱ گزارش شده است (کردزنگنه و محمدیان، ۱۳۹۸).

ج) پرسشنامه چشم‌انداز زمانی آینده برای نوجوانان و بزرگسالان جوان^{۴۱} (FTPS-AYA) توسط لیو و هوانگ (۲۰۱۶) با ۲۸ آیت‌م و ۶ خرده مقیاس توسعه یافته است. شیوه نمره‌گذاری این پرسشنامه بر اساس طیف لیکرتی هفت درجه‌ای از کاملاً مخالفم: ۱ تا کاملاً موافقم: ۷ انجام می‌شود. آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۹۰ و برای خرده مقیاس‌ها آینده منفی، آینده مثبت، سردرگمی آینده، پشتکار آینده، تجسم آینده و برنامه‌ریزی آینده به ترتیب ۰/۸۸، ۰/۸۳، ۰/۷۶، ۰/۷۰، ۰/۷۴، ۰/۶۶ و همچنین ضریب بازآزمایی محاسبه شده برای زیرمقیاس‌ها به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۸۴، ۰/۸۷، ۰/۸۱، ۰/۷۸ و ۰/۸۸ گزارش شده است (لیو و هوانگ، ۲۰۱۶). در ایران ویژگی‌های روان‌سنجی این پرسشنامه توسط عیسی‌نژاد و کارگر (۲۰۲۳) مورد بررسی قرار گرفته است. در این مطالعه آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۷۳ و برای خرده مقیاس‌ها آینده منفی، آینده مثبت، سردرگمی آینده، پشتکار آینده، تجسم آینده و برنامه‌ریزی آینده به ترتیب ۰/۸۷، ۰/۸۰، ۰/۷۵، ۰/۵۶، ۰/۶۸ و ۰/۶۹ گزارش شد. همچنین، ضریب همبستگی همگرای هر آیت‌م با نمره کل پرسشنامه فهرست زمان زیمباردو^{۴۲} (ZTPI) بالاتر از ۰/۳۳ گزارش شده است (عیسی‌نژاد و کارگر، ۲۰۲۳).

د) مقیاس مشوق‌های فرزندآوری^{۴۳} (ATGCIS): این پرسشنامه شامل پنج آیت‌م است که توسط علیجان‌زاده و همکاران (۲۰۲۳) برای ارزیابی نگرش شرکت‌کنندگان به تأثیر مشوق‌های جدید دولت ایران برای فرزندآوری طراحی شده که مشوق‌ها در آن شامل این موارد است: ۱) پرداخت کمک هزینه ماهانه توسط دولت برای یک کودک تازه متولد شده، ۲) افزایش میزان مرخصی زایمان برای زنان شاغل، ۳) داشتن مراکز نگهداری از کودکان در نزدیکی محل کار، ۴) پرداخت‌های تشویقی برای فرزندآوری، ۵) اعتماد کلی در مورد تسهیلات و مشوق‌های فرزندآوری دولت. شیوه نمره‌گذاری این پرسشنامه بر اساس طیف لیکرتی پنج درجه‌ای از به شدت مخالفم: ۱ تا کاملاً موافقم: ۵ است و مجموع نمرات به‌دست آمده در آن در دامنه‌ی ۵ تا ۲۵ قرار می‌گیرد. نمرات بالاتر نشان‌دهنده نگرش مثبت‌تر نسبت به مشوق‌های فرزندآوری دولت است. آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۷۶ به‌دست آمد. همچنین، ضریب همبستگی معنی‌دار بین جفت متغیرهای هر آیت‌م با نمره کل پرسشنامه بالاتر از ۰/۷۱ گزارش شده است (علیجان‌زاده و همکاران، ۲۰۲۳).

فرایند اجرای پژوهش

مرحله اول در پژوهش حاضر مشخص کردن جامعه هدف (دانشجویان دختر دانشگاه‌های سطح استان کردستان) بود. در مرحله دوم پرسشنامه‌ها در میان دانشجویان به‌صورت حضوری و الکترونیکی و در بستر آنلاین از طریق شبکه‌های اجتماعی، پیامک و ایمیل توزیع شد. مرحله سوم شامل دریافت پرسشنامه‌های تکمیل شده از دانشجویان و وارد نمودن داده‌های حاصل از آن‌ها به نرم‌افزار SPSS-22 بود. تحلیل داده‌ها و ارائه گزارش نهایی در مرحله چهارم به‌عنوان مرحله آخر انجام شد. از مهمترین ملاحظات اخلاقی پژوهش حاضر می‌توان به این موارد اشاره کرد: تأکید بر اصل رضایت آگاهانه برای مشارکت در پژوهش، ارائه اطلاعات کافی در خصوص ماهیت و نحوه‌ی اجرای پژوهش به نمونه‌ها، انجام تجزیه و تحلیل داده‌ها به‌صورت کلی و

بدون توجه به هویت فردی نمونه‌ها، تشریح اهداف پژوهشی برای نمونه‌ها، تأکید بر آزادی و اختیار کامل نمونه‌ها جهت مشارکت یا عدم مشارکت یا انصراف از همکاری در هر مرحله‌ای از پژوهش و ارائه اطلاعات تماس به نمونه‌هایی که مایل به اطلاع از یافته‌های مربوط به خود بودند.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها

در این پژوهش جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی و استنباطی استفاده شده است. در قسمت آمار توصیفی از شاخص‌های گرایش مرکزی و گرایش پراکندگی و در قسمت آمار استنباطی و آزمون فرضیه‌ها از ماتریس همبستگی و رگرسیون چندگانه خطی گام به گام در نرم افزار SPSS-22 استفاده شد.

یافته‌ها

در این بخش ابتدا شاخص‌های توصیفی میانگین و انحراف معیار و سپس ماتریس همبستگی متغیرهای مشوق‌های فرزندآوری، نگرش به ازدواج، نگرش به فرزندآوری و چشم‌انداز آینده مورد بررسی قرار گرفت.

جدول ۱: شاخص‌های توصیفی و ماتریس همبستگی متغیرهای مشوق‌های فرزندآوری، نگرش به فرزندآوری،

نگرش به ازدواج و چشم‌انداز آینده

	میانگین	انحراف استاندارد	چولگی	کشدگی	۱	۲	۳	۴
۱. مشوق‌های فرزندآوری	۱۵/۲۶	۵/۵۷	-۰/۰۱۹	-۰/۷۵۸	۱			
۲. نگرش به فرزندآوری	۶۱/۵۶	۱۰/۳۳	۰/۱۴۱	-۰/۵۶۱	۰/۳۱۲**	۱		
۳. نگرش به ازدواج	۵۸/۰۲	۳/۴۸	۰/۰۴۲	۰/۹۷۲	۰/۱۹۹**	۰/۱۳۷**	۱	
۴. چشم‌انداز آینده	۸۵/۱۲۳	۱۱/۳۲	۰/۲۳۴	۰/۵۲۵	۰/۱۳۶**	۰/۱۷۶**	۰/۲۱۸**	۱

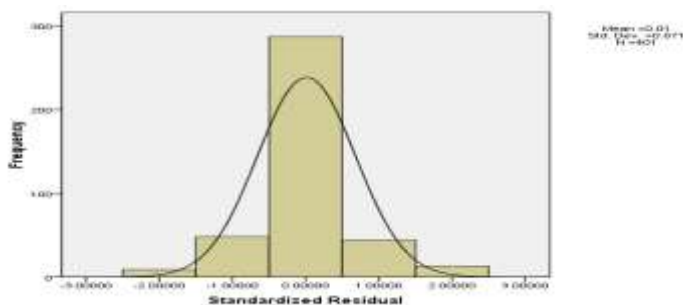
*, ** سطح ۰/۰۵، *** سطح ۰/۰۱

باتوجه به جدول ۱ چولگی و کشدگی کل نمونه‌ها در متغیرهای مورد مطالعه کمتر از یک است. پس فرض نرمال بودن برقرار بوده و از آزمون‌های پارامتری مانند پی‌رسون برای آزمون همبستگی استفاده شد. علاوه بر این در این جدول میانگین، انحراف استاندارد متغیرها نیز گزارش شده است.

جدول ۲: آزمون گلموگروف اسمیرنوف جهت بررسی نرمالیتی توزیع داده‌ها

آماره آزمون	درجه آزادی	سطح معنی داری
۰/۰۴۶	۴۰۱	۰/۳۷۵

با توجه به سطح معنی‌داری آزمون گلموگروف اسمیرنوف (۰/۳۷۵) پیش فرض نرمال بودن باقی‌مانده‌های مدل رگرسیونی تایید می‌گردد.

نمودار ۱: نرمالیتی باقی‌مانده‌های مدل رگرسیونی

جهت انجام تحقیق از رگرسیون چندگانه خطی و سپس به بررسی اثر تعامل متغیرهای مشوق‌های فرزندآوری و چشم‌انداز آینده (متغیرهای پیش‌بین) در پیش‌بینی متغیر نگرش به ازدواج و نگرش به فرزندآوری (متغیرهای ملاک) پرداخته شده که نتایج حاصل در جداول زیر گزارش شده است.

جدول ۳: ضرایب مدل رگرسیونی

F	T	ضرایب	ضرایب غیره		وضعیت ازدواج
		استاندارد	انحراف استاندارد	B	
۱۲/۶۵۶	-۱/۷۱۱		۸/۲۰۸	-۱۴/۰۴۱	متاهل
	۳/۹۴۵	۰/۳۲۱	۰/۰۴۱	۰/۱۶۲	
	۲/۳۱۳	۰/۱۸۸	۰/۱۴۲	۰/۳۲۸	
۷۲۸/۵۳۵	۲/۰۳۷		۲/۱۷۶	۴/۴۳۴	
	-۱/۵۰۱	-۰/۰۳۴	۰/۰۱۲	-۰/۰۱۷	
	۴/۹۰۸	۰/۴۰۶	۰/۰۹۸	۰/۴۸۳	
	۲/۵۵۳	۰/۲۱۱	۰/۱۷۰	۰/۴۳۳	
				مشوق‌های فرزندآوری × چشم‌انداز آینده	مجرد
۹/۲۲۵	۶/۸۸۰		۱۱/۱۶۷	۷۶/۸۳۷	
	۳/۶۴۹	۰/۲۱۹	۰/۱۸۷	۰/۶۸۳	
	۱/۸۵۲	۰/۱۱۱	۰/۰۶۷	۰/۱۲۵	
۶/۱۴۲	۶/۸۳۹		۱۱/۲۱۳	۷۶/۶۸۳	
	۳/۶۴۷	۰/۲۱۹	۰/۱۸۸	۰/۶۸۵	
	۱/۸۵۹	۰/۱۱۲	۰/۰۶۸	۰/۱۲۶	
	-۰/۲۰۳	-۰/۰۱۲	۰/۶۶۷	-۰/۱۳۵	
				مشوق‌های فرزندآوری × چشم‌انداز آینده	کل
۱۴/۸۳۸	۸/۱۶۶		۹/۳۶۶	۷۶/۴۸۲	
	۳/۰۵۵	۰/۱۴۹	۰/۰۵۳	۰/۱۶۳	
	۴/۰۵۰	۰/۱۹۸	۰/۱۵۹	۰/۶۴۳	
۱۹۸/۵۴۲	۱۷/۱۹۰		۶/۳۰۳	۱۰۸/۳۴۷	
	-۱/۲۹۲	-۰/۰۴۳	۰/۰۳۶	-۰/۰۴۷	
	۱/۳۶۹	۰/۰۴۵	۰/۱۰۶	۰/۱۴۶	
	۳۲/۹۵۱	۰/۷۷۴	۰/۰۰۰	۱/۰۲۷	
				مشوق‌های فرزندآوری × چشم‌انداز آینده	

با توجه به جدول ۳ ملاحظه می‌شود شیب خط رگرسیون استاندارد شده مشارکت‌کننده متاهل برابر با (۰/۳۲۱)؛ مشارکت‌کننده مجرد برابر با (۰/۲۱۹) و کل مشارکت‌کنندگان برابر با (۰/۱۴۹) می‌باشد. همچنین

باتوجه به اینکه سطح معنی‌داری این ضرایب بیشتر از (۰/۰۵) است. بنابراین این ضرایب اختلاف معنی‌داری با صفر دارند و در نتیجه فرضیه پژوهش تایید می‌شود.

جدول ۴: خلاصه مدل، ضریب تعیین مدل رگرسیونی

وضعیت ازدواج	مدل	ضریب همبستگی	ضریب تعیین	ضریب تعیین تعدیل شده (R)	خطای استاندارد برآورد	دوربین واتسون
متاهل	مدل ۱	مشوق‌های فرزندآوری	۰/۵۳۶	۰/۲۸۷	۰/۲۷۶	۴/۶۹۹
	مدل ۲	چشم‌انداز آینده	۰/۳۹۲	۰/۱۵۴	۰/۱۴۸	۱۰/۶۳۲
مجرد	مدل ۱	مشوق‌های فرزندآوری × چشم‌انداز آینده	۰/۹۷۲	۰/۹۴۴	۰/۹۴۳	۱/۳۲۴
	مدل ۲	چشم‌انداز آینده	۰/۵۴۱	۰/۲۹۳	۰/۲۸۷	۴/۷۳۲
کل	مدل ۱	مشوق‌های فرزندآوری × چشم‌انداز آینده	۰/۲۵۶	۰/۱۰۶۶	۰/۰۵۵	۱۰/۹۲۳
	مدل ۲	چشم‌انداز آینده	۰/۳۵۴	۰/۱۲۵	۰/۱۲۲	۱۰/۵۳۴
	مدل ۱	مشوق‌های فرزندآوری	۰/۵۳۱	۰/۲۸۲	۰/۲۷۹	۴/۷۴۴
	مدل ۲	چشم‌انداز آینده	۰/۳۸۱	۰/۱۴۵	۰/۱۴۱	۱۰/۵۱۹
	مدل ۳	مشوق‌های فرزندآوری × چشم‌انداز آینده	۰/۷۷۵	۰/۶۰۰	۰/۵۹۷	۱/۱۸۶

در جدول ۴ مقدار آماره مربع R (ضریب تعیین) برای متغیرهای پیش‌بین در میان مشارکت‌کنندگان متاهل به طور معناداری نگرش به ازدواج و نگرش به فرزندآوری را پیش‌بینی می‌کنند ($p < ۰/۰۰۱$ ، $F = ۱۲/۶۵۶$ و $R^2 = ۹۴/۳$)؛ این مقدار در میان مشارکت‌کنندگان مجرد معنادار نشده است ($p < ۰/۰۰۱$ ، $F = ۶/۱۴۲$ و $R^2 = ۰۵/۵$)؛ همچنین مقدار آماره مربع R در میان کل مشارکت‌کنندگان معنادار است ($p < ۰/۰۰۱$ ، $F = ۱۹۸/۵۴۲$ و $R^2 = ۵۹/۷$). همچنان‌که نتایج نشان می‌دهد اثر تعامل بین مشوق‌های فرزندآوری و چشم‌انداز آینده معنی‌دار است. به عبارت دیگر، در زمان تعامل بین مشوق‌های فرزندآوری و چشم‌انداز آینده (مدل ۲) توان پیش‌بینی، در مقایسه با زمانی که متغیرها به تنهایی بررسی می‌شوند (مدل ۱) به مراتب افزایش می‌یابد (از ۰/۱۴۱ و ۰/۲۷۹ به ۰/۵۹۷).

همچنین به منظور بررسی وجود خود همبستگی بین مشاهدات، از آزمون دوربین واتسون^{۴۵} استفاده شده است. اندازه آماره این آزمون بین ۰ تا ۴ قرار دارد که محدوده قابل قبول آن عددی بین ۱/۵ تا ۲/۵ است که با توجه به نتایج حاصل از جدول مقدار آماره دوربین واتسون در میان نمونه‌ها (۰/۲۶۴، ۱/۹۱۸ و ۰/۹۳۸) گزارش شده است که در محدوده قابل قبول می‌باشد و این موضوع از عدم همبستگی پیاپی خبر می‌دهد.

جدول ۵: متغیر مستثنی (مشوق‌های فرزندآوری × چشم‌انداز آینده)

وضعیت ازدواج	مدل	Beta In	t	سطح معناداری	همبستگی جزئی	tolerance	VIF
متاهل	مشوق‌های فرزندآوری × چشم‌انداز آینده	۰/۹۹۱	۴۲/۵۵۲	۰/۰۰۰	۰/۹۶۶	۰/۷۹۷	۱/۲۵۵
مجرد	مشوق‌های فرزندآوری × چشم‌انداز آینده	-۰/۰۱۲	-۰/۲۰۳	۰/۸۳۹	-۰/۰۱۳	۰/۹۹۱	۱/۰۰۹
کل	مشوق‌های فرزندآوری × چشم‌انداز آینده	۰/۷۷۴	۲۲/۹۵۱	۰/۰۰۰	۰/۷۵۵	۰/۸۸۶	۱/۱۲۹

در جدول ۵ مقدار آماره اثر تعاملی در میان مشارکت‌کنندگان متاهل ($p=۰/۰۰۰$, $\text{Correlation}=۰/۹۶$) و در میان مشارکت‌کنندگان مجرد ($p=۰/۸۳۹$, $\text{Correlation}=-۰/۰۱۳$, $\text{Beta}=-۰/۰۲۰۳$) و در میان کل مشارکت‌کنندگان ($p=۰/۰۰۰$, $\text{Correlation}=۰/۷۵$, $\text{Beta}=۰/۷۷$) گزارش شده است. همچنین مقدارهای اغماض^{۴۶} که نشان دهنده همبستگی بین متغیرهای پیش بین است و می‌توانند بین صفر و یک در تغییر باشند. هر چه این میزان به صفر نزدیک‌تر باشد، ارتباط قوی‌تری بین متغیرها وجود دارد. اما شاخص (VIF) شاخص دیگری است که می‌تواند جانشین هم‌خطی شود (در واقع عکس اغماض است) که در آن مقادیر بزرگ‌تر نشان دهنده ارتباط قوی‌تر است.

بحث و تفسیر

هدف از پژوهش حاضر بررسی چشم‌انداز آینده و مشوق‌های فرزندآوری است که می‌توانند نگرش به ازدواج و نگرش به فرزندآوری را در میان جوانان پیش‌بینی نمایند. با توجه به نتایج حاصل مشاهده می‌شود هنگامی که بین مشوق‌های فرزندآوری و چشم‌انداز آینده تعامل وجود دارد (مدل ۲)، در مقایسه با زمانی که این متغیرها به تنهایی بررسی می‌شوند (مدل ۱) واریانس پیش‌بینی شده نگرش به ازدواج و نگرش به فرزندآوری در جوانان از ۰/۱۴۱ و ۰/۲۷۹ به ۰/۵۹۷ افزایش می‌یابد. یعنی متغیر مشوق‌های فرزندآوری با چشم‌انداز آینده می‌توانند ۵۹/۷ درصد از واریانس/پراکندگی متغیر نگرش به ازدواج و نگرش به فرزندآوری را پیش‌بینی نمایند. این نشان می‌دهد توان پیش‌بینی این دو متغیر در حالت ترکیب و تعامل با هم به مراتب بیشتر از توان هر یک از آن‌ها به تنهایی است. همچنین با توجه به نتایج حاصل در جدول ۴ مقدار آماره مربع R (ضریب تعیین) برای متغیرهای پیش‌بین در میان مشارکت‌کنندگان متأهل به‌طور معناداری نگرش به ازدواج و نگرش به فرزندآوری را پیش‌بینی می‌کنند. اما این یافته‌ها در میان مشارکت‌کنندگان مجرد این‌گونه نیست. به عبارتی دیگر مشوق‌های فرزندآوری و چشم‌انداز آینده قادر به پیش‌بینی نگرش به ازدواج و فرزندآوری در میان دانشجویان مجرد نیستند. اگرچه ارائه‌ی تبیین مناسب در خصوص این عدم پیش‌بینی ممکن است دشوار باشد اما به نظر می‌رسد، این مشوق‌ها در خصوص دانشجویان مجرد برای ازدواج و فرزندآوری کافی نباشند. براساس نتایج یک مطالعه (کریمی، ۱۳۹۹) که با هدف بررسی و تحلیل نگرش جوانان به ازدواج در سطح کل کشور انجام شد، دلایل عدم ازدواج در جوانان دختر شاملی مواردی همچون نیافتن همسر دلخواه، ترس از ازدواج ناموفق، بی‌اعتمادی به جنس مخالف و مردد بودن در تصمیم‌گیری بود که با دقت در مصادیق مشوق‌های فرزندآوری (مانند، پرداخت کمک هزینه و افزایش مرخصی، پرداخت‌های تشویقی و ...) به نظر نمی‌رسد این مشوق‌ها بتوانند به‌صورت مشخص و مستقیم بر دلایل عدم ازدواج جوانان غلبه کنند. در کنار این موارد ناپایستی از نقش مدرنیته در تحولات خانواده غافل شد. مدرنیزاسیون با ترجیح فردمحوری در مقابل

خانواده‌محوری، بهبود موقعیت زنان، گسترش تحصیلات عمومی، شهرنشینی و ازدواج‌های با انتخاب آزاد، به عدم اطمینان بیشتر به آینده دامن زده است که این عوامل در تصمیم جوانان به ازدواج و فرزندآوری بی‌تأثیر نیست (مک‌دونالد، ۲۰۰۶).

نتایج حاصل با نتایج پژوهش‌های فیسکین و ساری (۲۰۲۱)؛ پژوهش ایوانکینا، بیریسینیو و شیلیخوی^{۴۷} (۲۰۱۵)؛ پژوهش رونتوس^{۴۸} (۲۰۱۵)؛ پژوهش علیجان‌زاده و همکاران (۲۰۲۳)؛ پژوهش خلیلی، امیرفرخایی و زارعی^{۴۹} (۲۰۲۲)؛ پژوهش کریمی (۱۳۹۹) و پژوهش خدیوزاده، ارغوانی و شاکری (۱۳۹۳) مبتنی بر رابطه بین نگرش جوانان به ازدواج، نگرش به فرزندآوری و مشوق‌های دولتی برای فرزندآوری همسو و همخوان است. برای مثال در مطالعه‌ی فیسکین و ساری (۲۰۲۱) و مطالعه علیجان‌زاده و همکاران (۲۰۲۳) مشخص شد که جوانان عموماً نگرش مثبتی نسبت به ازدواج و فرزندآوری دارند، اما عوامل اجتماعی و اقتصادی ممکن است تأثیرات منفی و مثبتی بر تصمیمات اتخاذ شده از سوی آنان برای آینده داشته باشند.

در تبیین نتایج حاصل در خصوص نقش پیش‌بینی‌کننده چشم‌انداز آینده می‌توان اشاره کرد به اینکه چشم‌انداز آینده ساختاری شناختی است که غالباً به شکل ناهشیار تجارب فردی و اجتماعی اشخاص را تحت تأثیر قرار می‌دهد و به رمزگردانی، ذخیره‌سازی و همچنین بازنمایی آن‌ها در قالب زمان‌های مختلف می‌پردازد (نوروزی، رضاخانی و وکیلی، ۱۳۹۸). گذشته منفی به معنی تمرکز روانی فرد بر خاطرات ناگوار گذشته است که بر درک دنیا، دیگران و ارتباط برقرار کردن با دیگران و همچنین خوش‌بین بودن به آینده ازدواج تأثیر می‌گذارد و از گرایش به سمت آن جلوگیری می‌کند (علیزاده فرد، محتشمی، ریمباردو و حقیقت‌گو، ۱۳۹۵)؛ اما جوانانی که بر گذشته مثبت تمرکز دارند؛ انرژی بیشتری را صرف تجارب مثبت خواهند کرد و همین امر موجب درک بهتر روابط با دیگران و همچنین خوش‌بین بودن به آینده شغلی و ازدواج خواهد شد که می‌تواند افراد را ترغیب به سمت ازدواج کرده و باعث گرایش مثبت افراد به سمت ازدواج شود (اولینادل و بوئلا کاسال^{۵۰}، ۲۰۱۴). از سوی دیگر، جوانان دارای چشم‌انداز آینده، در روابط خود به دنبال رشد و تعالی هستند و نه تنها بر مشکلات و تعارض تمرکز ندارند؛ بلکه درصدد بهبود روابط خود با دیگران و باعث گسترش روابط با جنس مخالف برمی‌آیند و این می‌تواند در گرایش مثبت به سمت ازدواج تأثیر داشته باشد (کینگ و گارلان^{۵۱}، ۲۰۱۵). در نهایت افراد دارای چشم‌انداز حال برحداکثر رضایت از زمان حال تمرکز دارند؛ به دنبال کسب لذت هستند و برای آینده و گذشته اهمیتی قائل نمی‌شوند (سوارد، سوارد، برونسکیل و زیملاردو^{۵۲}، ۲۰۱۴). این می‌تواند در کوتاه‌مدت موجب افزایش گرایش مثبت به سمت ازدواج شود. نکته کلیدی در رابطه با چشم‌انداز آینده نقش دولت‌ها است که در اکثر کشورها تاکنون نسبت به اجرای یک راهبرد یکپارچه برای حمایت از ازدواج و تشکیل خانواده و باروری جوانان غفلت شده است. تنها با تقویت شکل‌گیری خانواده و افزایش نرخ باروری، کشورها قادر خواهند بود تا نرخ جمعیتی خود را تنظیم کنند، به نظر می‌رسد کشورهایی مانند آمریکا و دانمارک نمونه‌های خوبی برای اجرای چنین راهبردهای یکپارچه‌ای باشند که پس از اجرای مجموعه‌ای از اقدامات سیاستی منسجم و بلندمدت در این کشورها آغاز شد (رون‌توس، ۲۰۱۵).

همسو با یافته‌های حاضر در خصوص نقش پیش‌بینی‌کننده مشوق‌های فرزندآوری می‌توان اشاره کرد به اینکه مشوق‌هایی مانند مرخصی و کمک هزینه‌ها و سایر سیاست‌های تشویق‌کننده یا محدودکننده دولت،

عوامل مؤثری در تصمیم خانواده‌ها برای بچه‌دار شدن هستند (غفاری و متقی^{۵۳}، ۲۰۲۱). اشخاص ممکن است مشوق‌های دولتی را عامل مهمی برای تصمیم‌گیری‌های آینده خود در مورد باروری بدانند. در همین زمینه نصرآبادی و بستانی^{۵۴} (۲۰۲۱) گزارش داد که اجرای مرخصی زایمان و افزایش مدت آن فرصتی را برای بچه‌دار شدن زوجین فراهم می‌کند (نصرآبادی و بستانی، ۲۰۲۱). همچنین شرایط اقتصادی مناسب برای فرزندآوری باید توسط دولت‌ها ارائه شود و یک سری برنامه‌ها و سیاست‌های حمایتی ویژه اتخاذ شود. بنابراین، داشتن مداخلات چند جانبه قوی از جمله ارائه مناسب و ملی مشوق‌های دولتی و طراحی و اجرای برنامه‌های بهبود اعتماد عمومی و رضایت زناشویی توسط متخصصان مراقبت‌های بهداشتی (به عنوان مثال، ماماها، ارائه دهندگان مراقبت‌های بهداشتی خانواده، روانشناسان بالینی، روانشناسان خانواده و غیره) می‌تواند فرزندآوری را تسهیل کنند (علیجان‌زاده و همکاران، ۲۰۲۳).

پژوهش حاضر به‌رغم یافته‌های ارزشمند و جالب به‌دست آورده‌ایم؛ اما محدودیت‌هایی نیز وجود دارد که به مهم‌ترین آن‌ها اشاره می‌شود: پژوهش حاضر تنها در استان کردستان و بر روی جوانان دختر و تنها در دانشگاه‌ها اجرا شده؛ لذا در تعمیم نتایج آن به سایر مناطق کشور و جوانان پسر و جمعیت‌های غیردانشجو باید جوانب احتیاط را در نظر گرفت. محدودیت دیگر مربوط به روش نمونه‌گیری در دسترس است که در قابلیت تعمیم داده‌ها با کاستی‌هایی روبه‌رو است و در نتیجه روایی بیرونی پژوهش را کاهش می‌دهد. همچنین می‌توان به ابزارهای مورد استفاده در پژوهش حاضر (پرسشنامه) اشاره کرد. پرسشنامه به عنوان ابزار اصلی اکثر تحقیقات علوم انسانی دارای محدودیت‌های چندی است. احتمال سوگیری از طرف مشارکت‌کنندگان در پژوهش، خستگی و عدم تمرکز آنان، عدم درک و فهم بعضی از سوالات، امکان ارائه تصور ناهمخوان با خود شخص پاسخ‌دهنده از خود و در بسیاری از مواقع تکمیل پرسشنامه‌ها توسط شخصی دیگر که گاهی ملاک‌های ورود در پژوهش را ندارد و در نهایت طولانی بودن سوالات از جمله محدودیت‌های مربوط به پرسشنامه است که در پژوهش حاضر نیز صدق می‌کند. علاوه بر این، عدم کنترل پژوهش‌گر بر بعضی از متغیرهای بیرونی مانند وضعیت اقتصادی و اشتغال جوانان که عاملی مهم در نگرش به آینده، ازدواج و فرزندآوری جوانان محسوب می‌شود؛ از دیگر محدودیت‌های پژوهش حاضر بود. بر همین اساس می‌توان پیشنهاد کرد پژوهش‌های طولی در برهه‌های زمانی متفاوت، مکان‌های مختلف، روش‌های و ابزارهای تحقیقی کامل‌تر و همچنین تکرار پژوهش بروی جامعه و نمونه‌ای از جوانان پسر انجام شود تا بتوان با قطعیت بیشتری عوامل مؤثر بر نگرش به ازدواج و نگرش به فرزندآوری افراد را شناسایی و مورد بررسی قرار داد و درک کامل و جامع‌تری در این خصوص حاصل شود. بنابراین درک روشن از عوامل مرتبط با نگرش نسبت به ازدواج و فرزندآوری در میان جوانان می‌تواند هم برای طراحی مداخلات پیشگیرانه مؤثر و هم برای اجرای موفقیت‌آمیز مداخلات موجود بر کاهش یا حذف نگرش منفی نسبت به ازدواج و فرزندآوری مفید باشد. به‌صورت کلی ضرورت آگاه‌سازی جوانان و بخصوص دانشجویان از عواقب و پیامدهای کاهش نرخ ازدواج و فرزندآوری بر جوامع؛ فرهنگ‌سازی و فراهم آوردن بستری مناسب برای پیوستن به پایش ملی فرزندآوری و ازدواج آسان؛ نیاز به گفتمان‌سازی و برگزاری کارگاه‌ها و همایش‌ها در سطح ملی و بین‌المللی در رابطه با شیوه‌ی ارتباط زوجین، نحوه برقراری ارتباط با فرزندان و افزایش آگاهی نسبت به خواسته‌های یکدیگر و در نهایت افزایش و

ایجاد علاقه در میان جوانان به ازدواج و فرزندآوری و درک اهمیت موضوع از مهم‌ترین پیشنهادات پژوهش حاضر به حساب می‌آید. با توجه به محدودیت مشوق‌های فرزندآوری و چشم‌انداز آینده در پیش‌بینی نگرش به ازدواج و فرزندآوری دختران مجرد، ضروریست سیاست‌ها و برنامه‌ریزی‌ها در خصوص این جوانان با تأکید بر رفع موانع ازدواج (نیافتن همسر دلخواه، ترس از ازدواج ناموفق، بی‌اعتمادی به جنس مخالف و مردد بودن در تصمیم‌گیری و توسعه‌ی چشم‌انداز و اطمینان از آینده، تخصصی شده و مورد بازنگری قرار گیرد.

سپاسگزاری

به رسم اخلاق، بدین وسیله از اداره کل ورزش و جوانان استان کردستان، معاونت پژوهشی دانشگاه کردستان و تمام مشارکت‌کنندگان در پژوهش صمیمانه سپاسگزاری و قدردانی می‌شود. پژوهش حاضر مستخرج از طرح مصوب اداره ورزش و جوانان استان کردستان به شماره قرارداد ۰۳/۲۱۶۲۳۲ بوده و از حمایت‌های مالی آن سود برده است.

پی‌نوشت‌ها

1. Fiskin & Sari
2. Black-Kutner
3. Otero., Wells., Chen., Brown., Connelly.,
3. Levenson., Fredrickson
4. Grover & Helliwell
5. Goldfarb & Trudel
6. Karandashev
7. Akbas., Surucu., Koroglu & Ozturk
8. Sassler., & Schoen
9. Cantekin & Kunduraci
10. Ellis., Sichel., Yeager., DiMattia & DiGiuseppe
11. Lazarus
12. Musick., Brand & Davis
13. Sadeghian., Ghasemi & Maddineshat
14. Mills., Begall., Mencarini & Tanturri
15. Riggio & Weiser
16. Lazinski & Ehrenberg
17. Total Fertility Rate (TFR)
18. Chen., Sui., Liu., Liu & Huang
19. Chi
20. Alijanzadeh., Bahrami., Jafari., Noori., Miri., Jofthyar & Alimoradi
21. Fathi
22. Statistical Center of Iran
23. Schumm & Newsom
24. Forotan & Bijani
25. Seraj Shirvan., Moradi & Latifnejad
26. McDonald
27. Simanainen
28. He & Wang
29. Lyu & Huang
30. Future time perspective (FTP)
31. Zimbardo & Boyd
32. Wu., Zhou., Zhao., Qiu & Guo
33. Muro., Castellà., Sotoca., Estaún., Valero & Gomà-i-Freixanet
34. Kooij., Kanfer., Betts & Rudolph
35. Barnett., Melugin & Hernandez
36. Green
37. Marriage Attitude Scale (MAS)
38. Braaten & Rosén
39. Attitude Toward Fertility and Child-bearing (ATFC)
40. Söderberg., Lundgren., Christensson & Hildingsson
41. future time perspective scale for adolescents and young adults (FTPS-AYA)
42. Zimbardo Time Perspective Inventory (ZTPI)
43. Attitudes Toward the Government's
44. Childbearing Incentives Scale (ATGCIS)
45. Durbin-Watson
46. Tolerance Value
47. Ivankina., Berestneva & Shelekhov
48. Rontos
49. Khalili., Amirfakhraei & Zarei
50. Oyanadel & Buela-Casal
51. King & Gaerlan
52. Sword., Sword., Brunskill & Zimbardo
53. Ghaffari & Motaghi
54. Nasrabad & Bastani

References

- Akbas, M., Surucu, Ş. G., Koroglu, C. O., & Ozturk, M. (2019). Üniversite öğrencilerinin evlilik tutumlarını etkileyen faktörler. *Cukurova Medical Journal*, 44(1), 93-100.
- Alidousti, E., Adhami, A. R., Kazemipour, S. (2021). Socio-economic factors affecting attitudes towards childbearing: A study of ever married couples in Kermanshah, *Iran. Payesh*, 20(4), 471-485. [in Persian].
- Alijanzadeh, M., Bahrami, N., Jafari, E., Noori, M., Miri, F., Joftyar, M., & Alimoradi, Z. (2023). Iranian women's attitude toward childbearing and its' association with generalized trust, social support, marital satisfaction and governmental childbearing incentives. *Heliyon*. 9(5). [in Persian].
- Alizadeh Fard, S., Mohtashami, T., Haghighatgoo, M., & Zimbardo, P. G. (2020). Investigation of Psychometric Characteristics of Time Perspective Inventory (Short Form) in Adult Population of Tehran. *Clinical Psychology and Personality*, 14(2), 157-169. [in Persian].
- Barnett, M. D., Melugin, P. R., & Hernandez, J. (2020). Time perspective, intended academic engagement, and academic performance. *Current Psychology*, 39(2), 761–767.
- Black-Kutner, R. (2020). *Self-Acceptance, Partner-Acceptance, and Forgiveness Relating to Marital Satisfaction*. Dissertation for the Degree of Doctor of Psychology Hofstra University Hempstead, N.Y.
- Braaten, E. B., & Rosén, L. A. (1998). Development and validation of the Marital Attitude Scale. *Journal of Divorce & Remarriage*, 29(3-4), 83-91.
- Cantekin, Ö. F., & Kunduraci, N. F. (2024). Marriage anxiety of university students in terms of family belonging and parental attitude. *International Journal of Religion*, 5(3), 377-385.
- Chen, M., Sui, Y., Liu, W., Liu, H., & Huang, Y. (2019). Urbanization patterns and poverty reduction: A new perspective to explore the countries along the Belt and Road. *Habitat International*, 84, 1-14.
- Chi, O. (2025). Can Government Financial Aid Save an Aging Society? A Systematic Review on the Effect of Financial Incentives on the Fertility Rate. *Open Journal of Business and Management*, 13(2), 1018-1046.
- Ellis, A., Sichel, J. L., Yeager, R. J., DiMattia, D. J., and DiGiuseppe, R. (1989). *Rational-Emotive Couples Therapy*. Oxford: Pergamon Press
- Fathi, E. (2020). The phenomenon of population aging in Iran. *Ijoss Iranian Journal of Official Statistics Studies*, 30(2), 387-413. [in Persian].
- Fiskin, G., & Sari, E. (2021). Evaluation of the relationship between youth attitudes towards marriage and motivation for childbearing. *Children and Youth Services Review*, 121, 105856.
- Forotan, E., & Bijani, H. (2019). Single-childhood and its determinants in Iran. *Journal of the Iranian Demographic Association*. 15(29), 291-265. [in Persian].
- Ghaffari, F., & Motaghi, Z. (2021). Factors affecting childbearing based on women's perspectives: A Qualitative Study. *Navid No*, 23(76), 33-43.
- Goldfarb, M. R., & Trudel, G. (2019). Marital quality and depression: a review. *Marriage & Family Review*, 55(8), 737-763.
- Green, S.B. (1991). How many subjects does it take to do a regression analysis, *Multivariate Behav. Res.* 26 (3) 499–510.
- Grover, S. & Helliwell, J.F. (2019). How's Life at Home? New Evidence on Marriage and the Set Point for Happiness. *Journal of Happiness Studies*, 20(2), 373-390.
- He, L., & Wang, Q. (2024). Economic Growth Model with Fertility Incentives: A Theoretical Analysis Framework and Policy Simulation for China. *Mathematics*, 12(20), 3184.

- Hosseini, H., & Beigi, B. (2014). Economic, social, cultural and demographic determinants of childbearing intentions of married women referring to health centers in Hamadan (2012). *Journal of Kermanshah University of Medical Sciences (Behbood)*, 1(18), 35-43. [in Persian].
- Hosseini, N. (2022). (Explain the paradigmatic model of individualism in youth marriage. *Journal of Family Research*, 18(3), 493-514. [in Persian].
- Isanejad, O., & Kargar, F. (2023). Reliability, validity, and factor structure of future time perspective scale for adolescents and young adults (FTPS-AYA) in an Iranian female sample. *Current Psychology*, 42(8), 6722-6731. [in Persian].
- Ivankina, L., Berestneva, O., & Shelekhov, I. (2015). View of young people of the modern russian society on predominant values of partnership in marriage (on the basis of survey). *PROCEDIA-social and behavioral sciences*, 166, 2-6.
- Karandashev, V. (2019). *Cross-cultural perspectives on the experience and expression of love* (pp. 83-98). Cham: Springer International Publishing.
- Karimi, A. (2021). A Survey and Analysis of Young People's Attitudes toward Marriage and Childbearing. *Strategic Studies on Youth and Sports*, 20(52), 275-292. [in Persian].
- Kazemi, Z. (2010). The Effect of Developmental Idealism on the Gap between Mothers and Daughters in their Attitudes towards Marriage and Family. *Journal of Family Research*, 6(3), 299-312. [in Persian].
- Khadivzadeh, T., Arghavani, E., Shakeri, M. T. (2015). Attitude toward Governmental Incentives on Childbearing and its Relationship with Fertility Preferences in Couples Attending Premarital Counseling Clinic in Health Centers in Mashhad. *Journal of Mazandaran University of Medical Sciences*, 24 (120), 1-13. [in Persian].
- Khalili, Z., Amirfakhraei, A., Zarei, E. (2022). Future Study of Psychological Factors Affecting Youth Marriage in 2040: An Iranian Development Perspective. *Iranian Evolutionary and Educational Psychology Journal*, 4(2), 364-376. [in Persian].
- King, R. B., & Gaerlan, M. J. M. (2015). The role of time perspectives in the use of volitional strategies. *Psychological Studies*, 60(1), 1-6.
- Kooij, D. T., Kanfer, R., Betts, M., & Rudolph, C. W. (2018). Future time perspective: A systematic review and meta-analysis. *Journal of Applied Psychology*, 103(8), 867-893
- Kordzanganeh, J., & Mohamadian, H. (2019). Psychometric Assessment of the Validity of the Iranian Version of Attitude toward Fertility and Childbearing Inventory in Women without a History of Pregnancy in the South of Iran. *Journal of School of Public Health and Institute of Public Health Research*, 17(1), 83-94. [in Persian].
- Lazarus, A. A. (1985). *Marital myths. 2nd edition*. California: Impact Pub
- Lazinski, M. J., & Ehrenberg, M. F. (2024). Young adult's outlook on marriage: The influence of parental divorce, family of origin functioning and attachment style. *Family Transitions*, 65(7), 459-486.
- Lyu, H., & Huang, X. (2016). Development and validation of future time perspective scale for adolescents and young adults. *Time & Society*, 25(3), 533-551.
- McDonald, P. (2000). Low fertility in Australia: evidence, causes and policy responses. *People and Place*, 8(2), 6-21.
- Mills, M., Begall, K., Mencarini, L., & Tanturri, M. L. (2008). Gender equity and fertility intentions in Italy and the Netherlands. *Demographic Research*, 18, 1-26.
- Muro, A., Castellà, J., Sotoca, C., Estaún, S., Valero, S., & Gomà-i-Freixanet, M. (2015). To what extent is personality associated with time perspective? *Annals of Psychology*, 31(2), 488-493.

- Musick, K., Brand, J. E., and Davis, D. (2012). Variation in the relationship between education and marriage: marriage market mismatch? *J. Marriage Fam.* 74, 53–69.
- Nasrabad, H. B. R., & Bastani, S. (2021). Maternity leave and childbearing decisions among employed women. *J. Popul. Ass. Iran*, 16(32), 205-239.
- Nilforoshan, P., Navidian, A., & Abedi, A. (2013). Studying the psychometric properties of marital attitude scale. *IJPN*, 1(1), 35-47. [in Persian].
- Noroozi, S., Rezakhani, S., & Vakili, P. (2019). The causal relationship between time perspective and the marital instability based on the mediator role of communication patterns in married women and men. *Applied Psychology*, 13(3), 431-451. [in Persian].
- Otero, M. C., Wells, J. L., Chen, K. H., Brown, C. L., Connelly, D. E., Levenson, R. W., Fredrickson, B. L. (2020). Behavioral indices of positivity resonance associated with long-term marital satisfaction. *Emotion*, 20(7), 1225-1233.
- Oyanadel, C., & Buela-Casal, G. (2014). Time perception and psychopathology: Influence of time perspective on quality of life of severe mental illness. *Actas españolas de psiquiatría*, 42(3), 99-107.
- Riggio, H. R., & Weiser, D. A. (2008). Attitudes toward marriage: Embeddedness and outcomes in personal relationships. *Personal Relationships*, 15(1), 123-140.
- Rontos, K. (2015). Demographic trends, young people's attitudes towards marriage and socio-economic changes related to family formation in Greece and in the European Union: A comparative analysis based on official and survey research data. *International Journal of Criminology and Sociological Theory*, 3(2), 543-562.
- Sadeghian, E., Ghasemi, S. A., & Maddineshat, M. (2025). Exploring marriage beliefs from the perspectives of married students. *Frontiers in Psychology*, 16, 1481905. [in Persian].
- Sassler, S., & Schoen, R. (1999). The effect of attitudes and economic activity on marriage. *Journal of Marriage and the Family*, 147-159.
- Schumm, W. R., & Newsom, K. C. (2016). Age at first marriage. *Encyclopedia of Family Studies*, 1-3.
- Seraj Shirvan, F., Moradi, M., & Latifnejad Ruodsari, R. (2024). A systematic review of the childbearing needs of single-child couples. *BMC Women's Health*, 24(1), 1-12.
- Shams-Ghahfarokhi, F., Askari-Nodoushan, A., Eini-Zinab, H., Ruhani, A. and Abbasi-Shavazi, M. J. (2021). Challenges of New Pronatalist Population Policies and Programs in Iran: A Qualitative Study in the City of Isfahan. *Journal of Population Association of Iran*, 16(32), 79-112. [in Persian].
- Simanainen, M. (2025). How Changes in Cash Transfers Can Affect Childbearing Among Low-Income Women: Evidence from the Finnish Basic Income Experiment. *European Journal of Population*, 41(1), 9.
- Söderberg, M., Lundgren, I., Christensson, K., & Hildingsson, I. (2013). Attitudes toward fertility and childbearing scale: an assessment of a new instrument for women who are not yet mothers in Sweden. *BMC pregnancy and childbirth*, 13(1), 1-8.
- Statistical Center of Iran, Iran's proveniences total fertility rate, in: Iran, Presidency of I.R.I. Plan and Budget Organization, Statistical Center of, Tehran, Iran, 2021 [December 22, 2022]. Available from: https://amar.org.ir/Portals/0/Files/baravord/-Mizan_Barvari_Ostan_1396-1400.pdf?ver=8L3XS9hgdDrpKqSX1953WA%3d%3d.
- Sword, R. M., Sword, R. K., Brunskill, S. R., & Zimbardo, P. G. (2014). Time perspective therapy: A new time-based metaphor therapy for PTSD. *Journal of Loss and Trauma*, 19(3), 197-201.

- Wu, H., Zhou, R., Zhao, L., Qiu, J., & Guo, C. (2019). Neural bases underlying the association between balanced time perspective and trait anxiety. *Behavioural Brain Research*, 359, 206-214.
- Zimbardo, P., & Boyd, J. (2008). *The time paradox: The new psychology of time that will change your life*. Simon and Schuster.